

తాత్పర్యం నాగేశ్వరరావు ఆధునిక నీతి కథలు

గోవిందరావు, గోపాలరావు-ఇద్దరూ ఒకవూరి వాళ్లే. వీడి బడినుంచి హైస్కూలుదాకా ఒకేచోట చదువుకున్నారు. ఒకే బెంచీపై కూర్చున్నారు. ఇద్దరిది చిన్ననాటి స్నేహం. వయస్సు పెరిగినకొద్దీ ఆ స్నేహం కొమ్ములూ రెమ్ములూ లాగా అతివృద్ధి చెందింది.

అయితే గోపాలరావు చదువు స్కూలుపైనేరక భరతవాక్యం వలకాల్సి వచ్చింది. తండ్రి మరణంతో నెత్తిమీద మోయలేని బాధ్యతలు పడ్డాయి. గోవింద రావు కాలేజీలో చేరాడు. వి.సి. దాకా చదివాడు. ఆ కర్వార రాజకీయాల్లోకి దిగాడు. తండ్రి ఎరువుల వ్యాపారం చేస్తూ వుండేవాడు. అంతకంటే రాజకీయాల్లో ఎక్కువ లాభసాటి వ్యాపారం చేయొచ్చని గోవిందరావు గ్రామ రాజకీయాల్లో ప్రవేశించాడు. పంచాయతీ బోర్డు మెంబరయ్యాడు. ప్రెసిడెంటుకు పోటీ చేశాడు. అవకలవ్యక్తి మూడుసార్లనుంచి ప్రెసిడెంటు. అంగణలం, ఆర్థబలం జాస్తిగా గలవాడు, గోవిందరావుకు బావుబ్రతుకు సమస్య అయింది. నెగ్గితే రాజకీయాల్లో రాణించవచ్చు. ఓడిపోతే నేలకు కిర్చుకున్నట్టే! అట్లాంటి సంజ్ఞోభ సమయంలో గోపాలరావు జన్మలో మర్చిపోలేని సాయం చేశాడు. అతని బావమర్ది ఒక మెంబరు. అతనికి నయానా భయానా చెప్పి, గోవిందరావుకు వోటుచేసేటట్లు చేశాడు. గోవిందరావు ఆ ఒక్క వోటుకోనే పంచాయతీబోర్డు ప్రెసిడెంటు అయ్యాడు. గోపాలరావును అమాంకంగా కౌగిలించుకొని స్నేహ ధర్మంగా, ఆప్యాయ పూర్వకంగా, కృతజ్ఞతల వర్షం కురిపించి, అజన్మాంతం ఋణపడి వుంటానన్నాడు. గోపాలరావు ఏమాత్రం పొంగిపోలేదు. గోవిందరావు అంత గొప్పగా కృతజ్ఞతలు చెప్పినా, సాధారణమైన చిరునవ్వు ద్వారానే నాటిని స్వీకరించాడు.

గోవిందరావు రాజకీయ జీవితానికి పంచాయతీబోర్డు ప్రెసిడెంటుగా తొలి సారిగానే విజయాన్ని సాధించడం కులోదయంగా పరిణమించింది. ఆ కర్వార అంజిపచ్చుకున్నట్లు వడపుల నిచ్చినమెట్లు ఎక్కిపోయాడు సునయాసంగా.

సమితికి వైస్ ప్రెసిడెంట్ అయ్యాడు.
ప్రెసిడెంట్ గుండెపోటుకో పోయాక సమితికి ప్రెసిడెంట్ అయ్యాడు.

కోఆపరేటివ్ బ్యాంకుకు ఛైర్మన్ అయ్యాడు.

అయిదేళ్ళ కర్వాక ఆపీషియల్ ఆఫ్యర్స్ గా నిలబడి, ఆ నియోజకవర్గం నుంచి ఎం.ఎల్.ఎ అయ్యాడు.

మూతన మంత్రివర్గంలో గోవిందరావుకు స్థానం లభించింది - అదృష్టవేషక అలింగనం చేసుకున్నట్టు. పంచాయితీరాజ్ బొమ్మపోలియో లభించింది.

మిత్రుడు గోవిందరావు రాజకీయంగా అవ్వాయి చువ్వలాగా వదలిపై పదవి సంపాదిస్తూ ఎంత పైకిపోయినా గోపాలరావు కనబడినప్పుడల్లా 'కంగ్రాడుక్యలేషన్స్' చెబుతూనే వచ్చాడు. రవ్వంత అసూయ పడలేదు. పని గట్టుకుని ఆతని దగ్గరకు వెళ్ళలేదు.

మంత్రి అయ్యాక గోవిందరావు మనస్తత్వంలో, మాట తీరులో, ఆర్థిక హోదాలో ఎంతో మార్పు వచ్చింది. కాను జీవితంలో కోరుకున్న పదవిని ఇంత స్వల్పకాలంలో పొందగలడని అతడు ఊహించలేదు. ఊహించని సంఘటనలు జీవితంలో యదార్థంగా తటస్థపడినప్పుడు ఆనందంలో ఉండటం అబ్బుక మేమీలేదు.

గోవిందరావు పదవుల సోపానంలో అంత పైకిపోయినా, గోపాలరావు ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే ఆనే సామెతను నిరూపిస్తూ అట్లాగే వున్నాడు - ఆ వల్లెటూళ్ళో.

అయితే గోపాలరావు బావమర్రి ఆ వూరికి ప్రెసిడెంట్ అయ్యాడు కొన్ని విచిత్రమైన పరిస్థితులల్లో. ఇరు వర్గాలవారికి పూర్తి మెజారిటీ రాకపోవడంకో రాజీ ఆఫ్యర్స్ గా గోపాలరావు బావమర్రిని ఎన్నుకున్నారు.

సంవత్సరంన్నరలో గోపాలరావు బావమర్రి చిక్కుల్లో పడల్చివచ్చింది. కాంట్రాక్టుల్లో ఆతనికి వర్సెంజేట్ లాభాలున్నాయనీ, ఇళ్ళకు పన్నులు పెంచటంలో ఆపీనర్ లో కుమ్మక్కు ఆయ్యాడనీ, ఒక వర్గంవారిని అభిమానిస్తూ, మరో వర్గంవారిని అణగదొక్కటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడనీ ఎన్నో ఆరోపణలు, విమర్శలు వెలువడ్డాయి. డాంట్ ఆకన్ను గద్దె దించాలని ఒక వర్గంవారు తీవ్ర ప్రయత్నాలు చేయసాగారు. ఆ ప్రయత్నాల్లో ఒక భాగంగా పంచాయితీ మినిస్టర్ గోవిందరావు దగ్గరకు వెళ్లారు. వాళ్ళకు మంత్రిగారు హామీ ఇచ్చారట - గోపాలరావు బావమర్రిని పదవినుంచి తొలిగించేందుకు.

ఆ సంగతి తెలిసి గోపాలరావు బావమర్రి గోపాలరావు దగ్గరకొచ్చి వేడుకున్నాడు మినిస్టర్ గోవిందరావుతో చెప్పి తనని గండంనుంచి గట్టెక్కిచ్చమని.

ఎట్టకేంక గోపాల్రావు ఒప్పుకున్నాడు హైదరాబాద్ వెళ్లేందుకు బావమర్రి కారు తీసుకురాగా అందులో హైదరాబాద్ వెళ్లాడు గోపాల్రావు. అదే మొదటిసారి మిత్రుడు గోవిందరావును 'ఫేవర్' అడగబోవడం.

గోపాల్రావు, ఆతని బావమర్రి ద్వారకా హోటల్లో దిగారు. ఎప్పుడు రమ్మంటారని టెలిఫోన్లో అడిగాడు గోపాల్రావు మినిస్టర్ గార్ని. తాను కేబినెట్ పమానేకానికి వెళుకున్నావనీ, సాయంక్రం రమ్మవమనీ, తన ఇంట్లోనే భోజనం చేయమనీ గోవిందరావు చెప్పాడు. 'అల్లాగే' అన్నాడు గోపాల్రావు.

సాయంక్రం అరుగంటలకు కారులో బేగంపేటలో వున్న మినిస్టర్ గారింటికి వెళ్లారు గోపాల్రావు. అతని బావమర్రి.

అప్పుడు మినిస్టర్ ఇంట్లో లేడు. ఎవరో సన్నావ నభకు ఆద్యక్షక పహించడానికి వెళ్లారట. ఓ గంటలో వస్తారని ఏ ఏ. చెప్పాడు.

వరండాలో ప్రేం కుర్చీలో రెండు గంటలపేపు నిరీక్షించిన తర్వాత మినిస్టర్ గోవి. దరావు వచ్చాడు అయితే ఆయన మరో ద్వారకంనుంచి అఫీసు గదిలోకి వెళ్ళడంచేత గోపాల్రావును చూడలేదు.

గోపాల్రావు తన పేరును చీటీమీద వ్రాసి ఫ్యామకీర్ని పంపించాడు.

అర్థగంటైంది.

గంటైంది.

మినిస్టర్ గారి గదిలోంచి ఏలుపు లాలేడు.

ఈ లోపల పాతికమంది దాకా వచ్చి మినిస్టర్ గారితో మాట్లాడి వెళ్ళి పోయారు.

గోపాల్రావుకు చిరాకేసింది. చేతి గడియారం చూసుకున్నాడు. తొమ్మిదీ ఇరవై అయింది.

గోపాల్రావు, ఆతని బావమర్రి ఒక్క మొహాలొకరు చూసుకున్నారు.

మళ్ళీ చేతిమీద తనపేరు వ్రాసి తాను ఎన్ని గంటలనుంచి బయట వెయిట్ చేస్తున్నదీ కూడా వ్రాసి పంపించాడు ఫ్యాన్ చేత ఆ ఫ్యాన్ చేతిలో అయిదు రూపాయలు పెట్టాడు గోపాల్రావు బావమర్రి వెంటనే చీటీని మినిస్టరుగారి కివ్వమని. ఆ ఫ్యాన్ కల అడిచాడు.

తొమ్మిదీ యాభై నిముషాలైంది మినిస్టర్ గారి దగ్గర్నుంచి ఏలుపు లాలేడు.

గోపాల్రావుకు అపాదమస్తకమూ అగ్రహం వచ్చింది. అయినా ఏం చేయగలడు?

వదిగంటల అయిదు నిముషాలకు ఆ ఫ్యాన్ కనబడితే - "మినిస్టర్ గారు

ఏమన్నారూ? అవి అదుర్తగా అడిగాడు గోపాలాపు బావమర్తి.

“ఏమనలేదు సార్. ఆ చీటి తీసుకున్నారు. చూసుకున్నారు. పేపర్ వెయిట్ కింద పెట్టారు. ఇహ ఇవాల లాభంలేదంటే రేబొద్దునగాని దర్శనభాగ్యం కంగడు” అన్నాడు ఫ్యాన్.

“ఏం?” అన్నాడు గోపాలాపు బావమర్తి ఆశ్చర్యంతో.

“అయ్యోగారు అంతఃపురంలోకి వెళ్ళి ‘మండు’ సేవిస్తున్నారు. మండు సేవించేటప్పుడు మామూలు మనసులకు ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వరు.” అన్నాడు ఫ్యాన్.

చివుక్కున కుర్చీలోంచి లేచాడు గోపాలాపు వాళ్ళంతా కుతకుతలాడగా. బావమర్తి కూడా బరువుగా కుర్చీని ఖాళీచేశాడు.

కారులో హోటల్ కి వస్తూండగా, “అనాడు నువ్వు బలవంకం చేయకపోతే నేను వోటు వేసేవార్ని కాదు. గోవిందరావు ఇంతగా గొప్పవాడు అయ్యేవాడు కాదు.”

“ఏం చేస్తాం! అప్పటి గోవిందరావుకి ఇప్పటి గోవిందరావుకి యింత తేడా వుంటుందనుకోలేదు.” అన్నాడు గోపాలాపు ముక్తనరిగా.

పదవిలో ఉన్నప్పుడుగాని మనిషి ప్రవర్తన బయటపడదు.

తెల్లమచ్చలు

మా మండు ఉపయోగించబడనివల్ల తెల్లమచ్చలు వహజమైన రంగులోకి మారు రోజుల్లో మారుతుంది. అర్థం పడిన వెంటనే ఒక పీసామండు ఉచితంగా ఇవ్వబడుతుంది. వ్యాధి ఫూర్తిగా నివారించబడుతుంది. మీ ఆడ్రస్ యింగ్లీషులోనే వ్రాయండి.

GAZETTED TREATMENT CENTRE (Y.V.)
P.O. KATRISARAI (GAYA)

తెల్లవెంట్రుకలు నలుపు

తెల్లవెంట్రుకలు మా ఆయిల్స్ రిజర్వ్ అయిల్ తో కుడుత నుండి నల్లబడతాయి. మనోవికాసము మరియు కడు ప్రకాశవంకంగా ఉండేందుకు కూడా తోడ్పడుతుంది. పుర్ కోర్సు రు. 45 పోస్టేజి అడనం. మీ ఆడ్రస్ యింగ్లీషులోనే వ్రాయండి.

RESERVE OIL COMPANY (Y.V.)
P.O. KASRISARAI (GAYA)